

Tanulmányi mobilitás Koreában az INHA egyetemen

A 2022-2023. tanév őszi szemeszterét az Erasmus program keretében Dél-Koreában az INHA Egyetemen töltöttem. A megszámlálhatatlanul sok élményemet, tapasztalataimat szeretném most dióhéjban „elmesélni”. Az eltöltött félév bebizonyította nekem, hogy jól választottam, amikor ide utaztam. (Olyannyira jól telt el a félév, hogy kértem a kinti tanulmányaim meghosszabbítását is.) Az egyetem választás nagyon jól sikerült, sikerült felvennem olyan tantárgyakat, amik illeszkednek a BME adott félévének tantárgyaihoz. A „hab a tortán” pedig az, hogy még koreaiul is tanulhatok.

A koreaiak az idegeneket nem szívesen engedik be maguk közé, de mégis végtelenül kedvesek és odaadóak tudnak lenni. Ezt az egyetemen sokszor megtapasztaltam. Már az első napokban sem hagytak egyedül, hisz kaptam egy un. mentort, aki segített a kezdeti beilleszkedésben. Az egyetemen nagy fegyelem és rend van, látszik, hogy nagy becsben tartják a továbbtanulást. A tantárgyakat angolul hallgattam. Úgy érzem, sikerült az angol tudásomat is tökéletesítenem. Belekezdtem (egy számomra nagyon egzotikus nyelv), a helyi nyelv elsajátításába is. A koreai írásjelek között eligazodni nehéz feladat, de sikerült megbirkóznom vele! A beszéd is napról-napra jobban megy.

Az egyetem két fajta lakhatási lehetőséget kínál: kollégium vagy off-campus housing. Én az előbbit választottam a kedvezőbb ára, valamint a társasági élet miatt. A kollégiumban 4, illetve 2 ágyas szobák vannak közös mosdóval, konyhával, hűtővel. Fontos megjegyezni, a konyhában csak egy vízforraló, illetve egy mikró található így sajnos főzésre nincs lehetőség. A kollégiumban továbbá egy étkező, mosoda, edzőterem, valamint egy kisbolt is található.

A koreai diákok annak ellenére, hogy keményen tanulnak, kikapcsolódni is tudnak. Legtöbbször együtt étkeznek, csoportosan mozdulnak ki programot csinálni. Úgy tűnt, nem hagyják, hogy bárki magányos legyen. Engem is rögtön bevettek maguk közé. Bekerültem egy csoportba, ami az idő haladtával baráti társasággá alakult. Ezzel a kis társasággal minden héten tanulás után együtt csináltunk valamit. Sokszor utaztunk be metróval Szöulba, a világ egyik legmodernebb metropoliszába várost nézni. (A metró sokkal csendesebb, mint a magyar, van klíma és a síneket egy átlátszó fal is védi, hogy baleset ne legyen.) Hatalmas élményt jelentettek nekem ezek a kirándulások.

Minthogy Szöul a világ egyik pénzügyi és kereskedelmi központja, természetesen itt található a legnagyobb koreai világvállalatok, például a Samsung, az LG Group és a Hyundai székhelye is. A város, mint a technológiai fejlesztések egyik élenjárója, rendkívül fejlett informatikai infrastruktúrával rendelkezik. Az internet amire előfizettem sokkal gyorsabb, mint nálunk ezt minden nap meg is tapasztalom. Ez nemcsak az otthoni internetre vonatkozik, hanem a kültéri és közlekedési járművekre is. Ez azt jelenti, hogy Korea szinte minden területén található wifi. Szinte bárhol tudok csatlakozni wifire.

Sárközi Balázs

Budapesti Műszaki és Gazdaságtudomány Egyetem

Villamosmérnöki és Informatikai Kar

A magyar és a koreai kultúra földrajzilag két igen távoli kultúra, amelyek történelme, értékei, hagyományai merőben mások. Ennek meg tapasztalására többször Szöültől messzebbre is elutaztunk. Nagyon tetszik nekem, hogy egyszerre van jelen a tradíció, az innováció, az ősi, az új, a természeti környezet és a modern város.

A koreai kultúrában az étkezésnek, az ételeknek rendkívül fontos szerepe van, úgy tartják: „az evés maga a mennyország”. Sőt a koreaiak gyógyító erőt is tulajdonítanak az ételeknek, egy közmondás szerint „az orvosság és az étel egy gyökérről fakad”. A koreai gasztronómia igen változatos és sokszínű. A nyugaton elterjedt szokásoktól eltérően a koreai ételeket általában egyszerre tálalják, nem pedig fogásonként. Emiatt nemcsak gyomornak, hanem a szemnek is rendkívül élvezetes egy hagyományos koreai étkezés. Még az egyetemi menzán is ezt tapasztaltam. Minden nap két menüből lehet választani, amit egy kis asztalkán ki is állítanak, hogy a külföldi diákok lássák, mit fognak enni, jobban tudják eldönteni mit kóstoljanak meg. Én a koreai ételeket egy szóval úgy tudnám jellemezni, hogy: erősek. Még akkor is, ha nem kér csípőset az étkező.

Az utcai ételek (street food) is nagyon változatosak Dél-Koreában. A nagyobb városokban számos úgynevezett „gasztroutca” található, ahol egymást érik a különféle specialitásokat kínáló ételstandok.

Találkoztam több furcsasággal is. A koreaiak mindenhez kártyát használnak. Utazáshoz, a kávézóban, még az egyszerű mosáshoz is kártya kell. Nagyon sok mindent becsomagolnak. A gyümölcsök szemenként vannak a boltokban csomagolva. Ha esik az eső és zárt helyre lépünk, az esernyőre rögtön védő zacskót húznak. Főzni, az emberek otthon nem igen szoktak, inkább éttermekben vagy utcai árusoknál étkeznek vagy vesznek ennivalót. A kollégiumban sincs főzési lehetőség (nincs tűzhely), csak instant ennivalókat lehet készíteni. Ennek köszönhetően kiválóan tudok „1 perc alatt mennyei levest varázsolni magamnak”.

Sárközi Balázs
Budapesti Műszaki és Gazdaságtudomány Egyetem
Villamosmérnöki és Informatikai Kar

Furcsaság még, hogy Koreában mindenki már születésekor egyévesnek számít. Ám nem csak ez az egyetlen furcsaság, ami az életkorokhoz köthető, ugyanis újévkor mindenki egyszerre lesz egy évvel idősebb. Ez viszont azt jelenti, hogy koreai korban már két évvel idősebb lehetsz, mint a nemzetközi korodban.

Beszámolóm tényleg csak egy kis szelete a velem történeteknek. Izgalommal várom az új félévemet itt kinn, hogy még többet tanulhassak egy rendkívül érdekes, változatos, egzotikus országban.

